Kis-Czell, 1899. I. évfolyam. 13. szám. Vasárnap, szept. 24.

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

Mejelen minden vasárnap. Jelige: »Küzdelem az igazságért!«

Előfizetési ár: Egy évre . . . . . 4 frt. Fél évre . . . . . 2 „ | Negyedévre . . 1 frt — kr. Egyes szám ára — „ 10 „
Hirdetések árszabály szerint számittatnak.

FŐSZERKESZTŐ: HUSS GYULA.
FELELŐS SZERKESZTŐ: HUSVÉTH SÁNDOR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Kis-Czell, Gyarmati-tér 76. szám. Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemények. Névtelen levelek figyelembe nem vétetnek.

A megsértett becsület.

Kis-Czell, 1899. szept. 21.

Nincs lesujtóbb helyzete az ember életének, mintha tiszta erkölcsü reputác ióját gyülöletet szitó kufárok alaptalan vádakkal igyekeznek megtámadni, s a földig tiporni. A kufárok mindig a jóhiszemü sajtót hasz nálják fel eszközül, hogy ott a közérdek köpenye védelme alatt organizálhassák ellenelket naiv furfanggal.

Sajnos ezt a domináló lelketlenséget sokan kultiválják s az ország bármely sajtó organumát is — mely, ha becsülettel mindenkoron a közérdek javán munkál — könynyen megtéveszthetik jóhiszemü munkájában.

Igy történt ez a »Kis Czell és Vidéke« legutóbbi számával is, mikor a „Kemenes szentmártoni Vajkészitő Szövetkezet" ről beküldött közleményt kinyomatta.

Soh'se volt alkalmam még a megsértett becsületnek oly gyors felindulását tapasztalni, mint a legutóbbi napokban, mi kor a fentnevezett intézet derék, becsületes vezetői szerkesztőségünkben megjelentek, hogy megczáfolják a galád rágalmat, melyet reputációjuk, s e vidékre nézve hasznosnak bizonyult gazdasági Szövetkezet el ellen irányitott egy rosszlelkü ellenségük.

Kész örömmel vettük és konstatáltuk az igazságos czáfolatot, melylyel e lap mult heti számának hirrovatában „Kemenes szent mártoni Vajkészitő-Szövetkezet" cz. alatt fentartással közölt alaptalan vádak minden szavát a leghatározottabban visszautasitanak a megsértett egyének beigazolt ártatlansá guk folytán.

Igen, örömmel teszszük ezt, mert hisz mily lesujtó volna ez ismét vidékünknek — az amugy is nem rég mult panama esemény után — társadalmi sorsára nézve, bizalmi ál apotára, melyet sajnosan kell érezni mindnyájunknak előre nem látott időkig.

És mikor ezt regisztráljuk, nem muaszthatjuk el ezen ügyből kifolyólag egyesek által ellenünk emelt, hangoztatott bizalmatlanságaikra egyet mást megjegyezni.

Aki eddigi itt működésünket figyelem mel kisérte, az nem tapasztalhatott mást, minthogy az első lapszámunkban kiirt programmunkhoz hiven szolgáltuk e város és vidék polgárai közös ügyeit. Az önérdekhajhászásnak, mellékérdekeknek, „revolverezés"nek a legparányibb vádja sem illethette eddig, bár rövid pályafutását e lap nak; de nem is illetheti soh'se, mert amikor megalapitottuk Kemenesalja vidékének e sajtó organumát, nem a gyülöletes intrika vezérelt ide bennünket, hanem a becsüle tes józan munka kodás, melylyel nem egyeseket, hanem az összeség érdekeit van hivatásunk szolgálni.

Azért kijelentjük, hogy ne gondolja senki, mintha ezen presszió hatása alatt irtuk volna meg e czikkünket, hanem, — mert nem fráziskénti irtuk fel lapunk homlokára az igazság jelszavát — hogy a megsértett becsület itt nyerjen elégtételt.

Ezt követeli a józan ész, hát ezt minden körülmények között is megcselekedtük volna.

Husvéth Sándor.

A családi boldogság.

Még a föltámadásunk előtt, már e földön lehet a meny avagy a pokolból osztályrészünk.

Nem az anyagi jóllét, nem is a mindennapi kenyérért való vergődés, sem a nyugodt lelkiismeret vagy a bünös öntudat, — az egészség vagy betegség ábrázolják hiven a menyt és poklot. Nem, ezeknek igaz előhirnöke e földön egyedül a családi együttlét.

A család — otthonunk. Munkáink, törekvéseink, czéljaink és vágyaink, egész életünknek vezére. S amint odahaza fesztelenül levetjük ruháinkat, éppen ugy békés garmadába rakjuk mindazokat a fegyvereket, melyekkel odakünn az é et harczában küzdünk. Nyiltan fekszik itt a haditerv és minden családtag hü szövetségesünk. Ha egyetértés honol a családban, jólesik elpanaszolnunk bajainkát és nyiltan dicsekedhetünk szerencsénkkel. Nem kell attól tar

TÁRCZA.

Viszontlátás.

Ha viszontlátlak egyszer téged
Egy másik férfi oldalán,
Reményem ha letünt örökre
És nem lesszel többé leány.
Ha asszonyszivvel, asszonyéssszel
Állasz szeintől szembe majd velem:
Megérzed e, hogy bennem ég még
Az első, régi szerelem?

Arczom hideg, szavam nyugodt lesz,
Szememből ki nem olvasod
Hogy szivem emésztő vágygyal
Még most is erélled dobog
Bünös szivem, mely hogy felejtsen
Eszerszer botlott, tévedett,
Melyben te győztél, mindig győztél
A hazug mámorok felett.

Mi leszek akkor én teneked?
Kihült elmult emlék csupán.
Te nekem az leszel, ki voltál
Szerelmem büvös hajnalán:
A czél, amelyért él a férfi
Egyetlen minden nő felett . . .
Ha millió asszony szeretne
Nem pótolhatna tégedet . . .

Az egy, aki a féfi sorsa,
Az egy akinek párja nincs
A ki ha elveszett, nem vész el
Soha többé ily drága kincs . . .
Hej, most tudom csak, hogy mi voltál,
Csak most: mi vagy te énnekem . . .
Tenélküled örök bolyongás,
Nagy tévedés az életem

Lantos Dezső.

A szerelem rabja.

— A „Kis-Czell és Vidéke" eredeti tárczája —

Irta: Stegmüller Emő.

Ismertem egy bolondos fiut . . . . Dalolt a tavaszról, a dudorászva sóhajtó havas szé'ről, megtört reményről, de legtöbbet mégis egy finom metszésü, halvány arczu szőke kis leányról, kinek melabus szomoruság ül az arczán, rejtelmes melankolika sugárzott ki szép sötét kék szeméből. Megénekelte ringó járását, árva szelidséggel elsimuló szőke hajfürtjeit, megigéző szemét, melyben örökké virraszt a töprengés — és hitt neki. A bohó fiu hitt neki, mert szerelmes volt belé Szerelmét viszonozta a csodálatos szép daemoni teremtés . . . Végre a leány megunva a neki bóknak és hizelgésnek f-ltünő, őszinte, szivből fakadó szavakat, az emberi szivet játékszinek véve, ott hagyta a fiut egy — uniformis kedveért A szerelmében csalódott ifju éjjel-nappal róla álmodozott, a hűtlen leányról, hogy mi'yen édes, milyen forró az ajka, lágy az ölelése, ezüst csengés a beszéde Bezárkózott kis szobájába, rabbá tette lelkét, mint őt tette mérhetlen szerelme

Végre kijárt az emberek közé Szemét földreszegezve, nehogy beleszerezsen a mellette elsurranó, kedvesen kaczagó, selyemruhás leánykákba s még boldogtalanabb legyen.

Pedig ugy tudna szeretni egy aranyos kis angyalkat, aki szép, aki nemes, aki hü és igaz . . .

Sétájá közben fel-felnéz olykor, mintha csak ideálja képét keresné a járó kelők között. Sóvárgó szemében a szerelem után áhitozó kéjvágy varázsérzete nem engedte pihenni tikkadt lelkét, mióta egy fájó ölelkezésben szerelme szentjére feleskü dött Szivének minden vágya, minden reménye azóta csak egy nő birásában összpontosult. akit később a nagyravágyás hiu szelleme árnyékolt be. Egy pillanat alatt dőlt halommá ideális bálványa, kinek a szerelem szent lángjain boldogságot és egyszerü, de örökké tartó jólétet ajánlott fel. akkor még a legszebb és legméltób áldozatul. Kietlen, sivár és reménytelennek tünt fel előtte a jövő, a jelenben és a multban sem látott semmi vigasztalót, semmi megnyugtatót . . .

*

Egy szép őszi reggelen a szeptemberi fakó köd a lelkelő nap aranysugaraitól ragyogott — busan, szomoruan egy fiu ült ott a lombok sötét árnya alatt egy félig összefaragott padon, amely a tündérszép Balatonparton oly sok boldogságnak volt szemtanuja. Néma bárgyusággal bámul a belevésett »L. J.« betükre, amelyek a »kedves« még most is feleithetetlen leány, nevének kezdőbetüit képviselik. Szemét lehunyva, kezében tartott rózsaszinü pap rkát összesodorva, belebámul mereven az előtte elterülő hatalmas viztömegbe, amelynek fodrozó habjait már csak az utolsó hajnali csillag fénysugára csókolgatja. Bámul és gondolkozik. Talán a sirályok krákogási, a dallos madarak reggeli imájában gyönyörködik? . . . . Arczizmait összehuzza, az összesodrott rózsaszinü levélkét széjjel bontva, olvas olvas, mig egy könycsepp gördül le beesett, sokat szenvedett, de még többet beszélő, halavány arczára. Fehér gyöngysorfogait mutatva valamit suttog. valamit beszél . . . .

tanunk, hogy az önző emberek kárörömét vagy irigységét felköltjük. Legtöbbnyire együtt tervezgetünk és latolgatjuk az eséllyeket, mielőtt valamibe fogunk. Ha aztán tervünk sikerül, a családnak apraja-nagyja örül, hogy a sikerben osztozkodhatik; ha nem sikerül, a családfő felelősségének terhét nem érzi oly sulyosan, mert a családi tanácsban gyurták meg az eszmét és az emberi véges tudás kudarczát minden családtag egyformán érzi

A család egyetértése: a meny, egyenetlensége: a pokol. Boldog, akit övei körében osztatlan, forró szeretet környékez s jaj, ezerszer jaj annak, akinek otthona a folytonos véleményeltérések és czivódások szinhelye. Mert ha a napi munbától fáradt m hazatér a családfő, sokszor keserü csalódásaira vigaszt vár otthon, nem szemrehányást; a feleség meg, aki egész nap ernyedetlen szorgalommal végezte a házi teendőket, boldogságát abban lel, hogy férjével megbeszélhesse a nap szükebbkörő történetét; megtudhassa: mi nyomja férjét, mit remél, mitől aggódik és baráti tanácsadója kivánt lenni. Ha e helyett zsörtölődés, czivakodás, veszekedés üti föl táborát otthaza, ugy az élet háborujában elveszett a menhely, a hová pihenni aggodalom nélkül beléphetünk.

A vétkes könnyelmüség legszomorubb jele, ha a házasulandók családot alapitanak, mielőtt önmagukkal kölcsönösen teljesen tisztába jöttek volna és egymást tökéletesen ismernék. Az a költői érzés, a melyet szerelemnek neveznek, az élet prózájában mindinkább kivetkőzik eredéti mivoltából. A házasságban a félistenből férj. az angyalból asszony lesz. A kedvesünknek lyrai verseket irunk, a feleségünktől jó ebédet várunk. Világosan kilátszik ebből, hogy a szerepek változnak, mig a szereplőknek ugyanazoknak kell maradniok. A szereplők tehát kénytelenek szerepet változtatni.

Nem egészen véletlenül választottam ezt a szinészi képletet, mert tényleg nem ismerek boldog házasságot, a melyben a hitvestársak többet kevesebbet ne szinészkednének. Éppen ott, ahol ez a szinészkedés hiányzik: boldogtalan, felette boldogtalan a házasság. A férj látja, hogy felesége nem angyal, amint előbb meg volt győződve; az asszony észreveszi, hogy férje éppenséggel nem félisten, amint hitte — észreveszi bizony, bármilyen derék is a férje és bármennyire is tiszteljék és becsüljék a külvilágban, mert a finom asszonyi ösztön férjének minden fogyatékosságát nagyon is hamar kiérzi, ha mindjárt számot nem is tud magának róla adni és nem szól róla senkinek. Ha már most javitani akarja a hitves a hitvest, ha szemére lobbantja téves cselekedeteit — kész az egyenetlenség. Mindebből az következik, hogy a hitveseknek őszinte szeretetökben sohasem szabad annyira menniök, hogy egymással szemben méltóságukról teljesen megfeledkezzenek; a méltóságnélküli félisten és a méltóságnélküli angyal nem tulvilági ideálok többé. Arra kell törekednünk, hogy hitvesünk lelkében lehetőleg tisztán tartsuk meg azt a képet, a melyet rólunk a házasság előtt alkotott. Ez pedig — az emberi gyarlóságokat tekintve — egy kis szinlelés nélkül éppenséggel lehetetlen.

De az éremnek ez csak egyik oldala. Mig ugyanis önmagunkat mindig a legjobb fényben mutatjuk hitvesünk előtt, addig vele szemben a legmesszebb menően elnézőknek kell lennünk, ha azt akarjuk, hogy családi boldogságunkat misem zavarja. Ehhez pedig önmegtagadás, sok és feltétlen önmegtagadás kell.

Ezért kell házasság előtt a költői érzés mellett a saját és jövendőbelink jellemét alaposan megösmernünk. Meg kell tudni, vajjon képesek lesznek e erre a nagy önmegtagadásra, amely nélkül családi boldogság sohasem érhető el.

Szóval: nem árt, ha a házasulandók a költemények közé egy kis komoly prózát is vegyitenek.

F. M.

Beküldetett.

Kemenes-Szentmártori Vajkészitő-Szövetkezet ügyéhez.

E becses lapok mult vasárnapi számában a fenti szövetkezet pénzügyi, becsületbeli és egészségi dolgait érintő és mosdatlan kézzel irt levél irójával bizony nem tartanók érdemesnek egy szóval is érintkezésbe lépni; hanem a közönség előtt még is megtámadott becsületünk érdekében kikell jelentenünk a következőket:

1 ször, a titkár sem nem hanyag, sem nem tudatlan. Daczára annak, hogy e nyáron 14 napra mint katonának kellett bevonulnia, azután az állam által Lánc-puszta rendezett rendkivüli tanfolyamon kellett 4 hetet töltenie, a könyvek még is rendben vannak.

2 szor, a szövetkezetnek forgó tőkéje nincs, igy a szét küldött gyártmányai után befolyó vajárak szintén utólag küldetnek meg; tehát előre az egylet sem fizethet tejárakat.

3 szor, egészségügyi kihágást az egylet választmánya el nem követett; mert a gyárnál kiváló gondot fordit a tisztaságra. Az a furcsa állitás pedig, hogy a vajmosadékot az utczán folyatja végig: éppen nevetséges, mert minden háznál van trágyahalom, hát könnyü az ily mosadékot oda öntözni, ebből fertőző anyag soha sem képződik. Vagy tán levelező azt kivánja, hogy falun a trágyát zárt helyen tartsák és csak a mezőre kihordáskor eresszék a szabadlevegőnek?

Végre:

4 szer, a szövetkezet tagjai még eddig eljárásunkban sem formai, sem anyagi megkárositást fel nem fedeztek és tudják azt, hogy felesleges aggódás volna ilyenre gondolni.

A mi a levelezőt illeti, annak pedig kikell jelentenünk: hogy csak az támadhat valakire — de csak akkor ha alapos okai vannak — a ki tudja hol terem a becsület, ha azt tudja, nem támad valakinek ily szemérmetlenül. Naplopás, csavargás és több efféle hitványságok tudhatja levelező senkit sem jogositanak ily galád rágalmazásokra.

Több szövetkezeti tag.

A magyar kereskedelmi nyelv.

Ha valamely idegen összehasonlitotta volna azokat a férfiakat, kiknek kezében hazánk kereskedelme nehány évtizeddel ezelőtt volt mai kereskedőinkkel, nehezen hinné el, hogy ugyanazon ország fiai a régi és a modern kereskedőnk.

A társadalom egyetlenegy osztályában sem mutatkozik annyi haladás, mint a magyar kereskedői osztályban. Amig előbb szakmájában jártas, de máskülömben legfeljebb felületesen művelt volt a magyar kereskedők tulnyomó része, ma már a kereskedelmi kivánatos és tisztelt, mivel kereskedőink zöme nemcsak szaktudással, de általános műveltséggel is bir, ami a kereskedelem mai fejlett viszonyainál fogva mulhatatlan kellék is.

Nem egy orvost, ügyvédet ösmerek, kik oklevelökkel zsebökben a kereskedelmi pályára léptek, ahol csakolyan tiszteletben és becsülésben részesülnek, mintha azon a pályán maradtak volna, amelyre előkészültek. Különösen örvendetes jelenség, hogy nemcsak a fővárosban tömörülnek a művelt kereskedők, hanem vidéki kereskedőink műveltsége is teljesen megüti a mértéket.

Ha tehát minden magyar örül ezen dicséretes haladáson, mennyivel inkább örül azon, hogy kereskedőink hazafisága is olyan tökéletesen kifejlődött, mint akármely más állampolgáré, ami különösen azért örvendetes, mert alig két évtizeddel ezelőtt a hazai kereskedelem még egészen német volt és az előitélet hatalmas sánczain kellett áttörnie, mig a magyarosodásnak szabad utja nyilt. Ma már csak a tőzsdei érintkezés német, bárha a tőzsde hivatalainak nyelve magyar. E rövid czikk keretében nem szándékom a tőzsdei adás-vevés németségével foglalkozni, fentartván magamnak, hogy arra még visszatérjek.

A kereskedelmi műveltség fejlődésével és a kereskedelem megyarosodásával szemben azonban még egy szomoru jelenség

---

— ... Még ezt a levelet »Ő« irta hozzám, amikor még arczát eltakarva, a szemérmes szemrehányás keserü könyeire fakadt minden félórai elmaradásomért is. Hulló, nervadó virágkoszorúm vetett magának ágyat annyi sok szinpadi dicsőség után — egy uniformis kedvéért. Még mintha most is itt látnám annak a fekete lovagnak szelemét, amint tajtékzó szájjal kardot villogtat bünös érzelmei védelmére . . .

Ott a már félig lombhullatott fa alól szórta szemének tüzes villámait, ahol most a multról el-el ábrándozva a jövő mese labyrinthjába bámulok . . . Előre, ezen az uton haladt keresztül, hogy gondos vizsgalódás alá vegye szerelme szentségét, mely szivét, szeralmét elrabolta . . . Hideg lett hozzám ezután. Mintha a halál hideg lehellete érintette volna ajkamat, midőn »otthon« áruló csókjait reávarázsolta. Arcza lángolt, szemében tüz égett, egyik pillanatatban nevetett, a másikban sirt, az egyik perczben nyakamba ugrott, a másikban durczásan forditotta el bohókás fejecskéjét — amikor vizsgáló szemeikkel gyanusitó lelkemmel a sötét, hosszu pillákkal árnyalt lelke tükrébe »tekintettem«. Kesőbb sejtelmem szomoru valóra vált. Szivem bálványának képe leromboládott lelkemben, a szűz tiszta Madonna-képe bemocskolva volt előttem.

Nehéz hosszu sóhaj kisérte szavait, melyek könyeiben fultak el. A gyaszos szegélyü zsebkendőjének fakószinü »L J« mongrammja is még jobban felszaggatta a fajó sebet, amint szeméhez emelve letörülte a hosszu fényes sávot.

Megszántam szegényt, hozzá közeledtem. Megrettent, mint mikor a gonosztevőt tetten érik. Felpillantott s házasan sárga szemének tüzes tekintete mohón tapadt arczomra s hosszu karja remegve fonódott nyakamba, ugy vont, szoritott magához s halk hangon beszélni kezdett velem. Tudtam már előre, mit fog mondani; tudtam már előre, mily hangon fog velem beszélni. Hallottam már sokszor a kitörő haraggal beszélni és panaszkodni, láttam már a varosban zilált hajjal az utczákon szerteboloyongni, kezében egy sok könytől és sirástól megfakult fényképet zihaló keblére szoritani.

Csendes őrült volt szegény. Most egy perczre magához tért, távol a világ zajától, kint a természet balzsámos őszi levegőjében. Beszélni kezdett velem. E először valamit rebegett ajkai között, mintha összefacsarodott szivét fogva tartaná valami, tartózkodván távolodott tőlem. Csak a két sárgás szinü szem villogott elő, amint kérdéseket intéztem hozzá. Sirt, toporzékolt dühében, mint a gyermek, kinek játékszerét büntetésből elveszik és a sarokba letérdepeltetik.

Tehetetlenül álltam vele szemben, vigasztalni akartam, de keserü mosolylyal fogadta. Ismertem egész élettörténetét, tudtam, mi oka szomoru lelkiállapotának. Szépiteni, semminek feltüntetni igyekeztem előtte a dolgot, de hasztalan. Csak a vizre, a tengernyi vizcseppekre mutatott s kerepeléshez hasonlitó hangjával tört ki: Ez, ez a bötor ragadta el szerelmemet, ott, ott rejtőzik ő, ki a halálba kergette szivem istápolóját . . . Egy ügyes mozdulattal sarkon fordulva, a meszszirői sötétlő kaszárnya homlokfalára mutatott, amely ott messze a tavolban ugy tünt fel, mint egy bitangban talált falka, melynek pásztorát az ornára kitüzött fekete zászló lanyha lengése alkotta. És a Balaton hanyta, vetette magát, mint egy lenyügözött rabszolga. A hátán könnyedén lebegő csónakokat, a kiövezett parthoz dobálta, mint egy-egy kis könnyü lapdát. A legcsodálatosabb parfüm, a nagy viz lehellete, megszeliditette emberemet, tévéteg, háboró mozdulattal a parthoz támolyog, ugy áll ott, mint valami szép álomnak a boloudja.

(Vége köv.)

maradt vissza. És ez a magyar kereskedelmi nyelv fogyatékossága. Megdöbbenő, hogy a magyar még ma sem rendelkezik az összes szükséges kereskedelmi szakkifejezésekkel és ennek következtében a magyar kereskedelmi levelek legnagyobb része bizony nem eredeti magyar és legkevésbbé sem felel meg sem a magyar Géniusznak, sem a kereskedelem önálló jellegének és inkább németből vaió forditásnak nevezhető.

Megfoghatatlan, hogy hazafias kereskedőink, akik ugyan már számta anszor kezdeményeztek ez irányban mozgalmakat, hathatósan nem gondoskodnak arról, hogy mesterkéletlen, a magyar nyelv szellemének teljesen megfelelő szakkifejezésekhez jussanak.

Ugy tudom, hogy a magyar tudományos Akadémia régebben foglalkozik már e tárgygyal. E foglalkozásának eredményéről azonban még nagyon keveset, ugyszólván semmitsem tudunk.

Nem volna e helyesebb, hogyha a tudományos férfiak nehézkes, lassu ténykedésenek keretén kivül összeállanának hazánk tudományos és művelt, a gyakorlati élet élénkségéhez szokott kereskedői, hogy végrevalahára nyelvében is tökéletesen magyarrá tennék a magyar kereskedelmet?

Legalább is ideje volna már.

HIREK.

— **Olvasóinkhoz.** Mikor hirlapunk e számával az elmult évnegyedet bezárva, a 13-ik lapszámot küldjük olvasóinknak, azon tiszteletteljes kéréssel fordulunk mindazokhoz, kik lapunkat elfogadták s a negyedévi előfizetési dijat mindezideig be nem küldték, sziveskedjenek azt a jövő évnegyed megujitásával együtt hozzánk beküldeni. Miután kizárólag a hiriapirói hivatásnak élünk s a nagyközönség jogos érdekeit védjük, csak ugy munkálhatunk teljes sikerrel, ha a szives olvasók a negyedévenkint járó csekély 1 frt negyedévi előfizetési dijat kiadóhivatalunkhoz (Gyarmati tér 76) pontosan beküldik. A m. t. olvasóközönség szives jóakaratu támogatását s az előfizetések mielőbbi megujitását kéri az uj évnegyed küszöbén tiszteletettel

a kiadóhivatal

— **Csendőr-szemle** Matékovics Lajos csendőrszázados a szombathelyi csendőrség szárnyparancsnoka f hó 16. és 17-én a kis czelli csendőrség felett szemlét tartott mely alkalommal a legénység és a szolgálat vezetése, teljesitése felett megelégedését fejezte ki.

— **Uj telefonvonal.** A kis-czell—jánosházai uj telephonvonal már teljesen elkészült s a napokban átadatott a forgalomnak.

— **Választások tisztasága.** A belügyminiszter a következő rendeletet küldte szét a törvényhatóságoknak:

„A kéviselő-választásokra vonatkozó 1899 XV. törvényczikk főczélja, hogy a választási visszaéléseknek és a megvesztegetéseknek elejét vegye. A kerületek szerint való szavazási rendszer természetes következése, hogy a választók községeikből a választási urnahoz szállittatnak. Ebből kifolyólag gyakran megtörténik, hogy az illető képviselőjelölt maga szallittatja választóit a szavazáshoz. A választásokról intézkedő törvény megengedi ugyan ezt az el járást, hogy azonban semmiféle visszaélésre vagy megvesztegetésre alkalom ne legyen és minden rendellenesség megakadályoztassék, a belügyminiszter utasitja a törvényhatóságokat, hogy különös tekintettel a helyi, közlekedési és választasi viszonyokra, dolgozzon ki egy fuvarbér szabályzatot s azt az illető közgyülési határozattal és esetleg a beadott különvélemenyekkel együtt legkésőbb ez évi november elsejéig jóváhagyás végett a belügyminiszterhez folterjessze.

— **Tánczpróba.** Mayersberg Frida, okl. táncztanitónő 4 heti tánczlanfolyam után f. hó 17-én a „Korona"-szalloda nagy termében koszoruczkával kapcsolatosan tartotta meg a szokásos tánczpróbat. A szép erkölcsi sikert nyert tánczlanitónőt tanitványai két alkonynyal tüntették ki. A kedélyes hangu tánczpróba csak a késő éjjeli órákban ért véget.

— **Az ipariskola megnyitása.** A helybeli ipariskolánál a beiratások a mult vasárnap megtörténtek A hét folyamán már megkezdődtek az előadások, melylyel az ipariskola 1899—1900 évi tanfolyama.

— **Országos vásár.** A f. hó 21-én Ságon megtartott országos vásárra igen sok szarvasmarha hajtatott fel. Az esős időjárás azonban elrontotta a vásár élénkségét, ugy, hogy a vásár még csak közepesnek sem mondható.

— **Időjárásunk** immár teljesen őszre fordult felváltva országos esőzések vannak s az ország kisebb-nagyobb folyói áradnak Igy az ország Dunamente-városait, falvait a legnagyobb veszedelem fenyegeti, Pozsony-, Komárom-, Győr-, Esztergom- és Pest-megyékben nagy károkat okozva rombol a hatalmas ár — A Marczal szintén megáradt, veszedelemtől azonban nem kell tartani.

— **Harczias kerti tolvajok.** F. hó 17-én Kem.-Kápolna községben Bőrre József arra virradt a minap, hogy az ottani legénység édes apja kertjében a diót dézmalja. Bőrre az illetőket felszólitotta, hogy a más tulajdonanak hagyjanak békét, mire Horváth Gyula ottani lakos a tiltakozó Bőrrét ugy dobta fejbe egy darab kővel, hogy sulyos testi sérülést szenvedett. Ezért a harczias kerti tolvaj feljelentetett a kis-czelli járásbiróságnál.

— **Verekedő sógornők.** Nérén Mari és Nérén Károlyné vas-simonyi lakosok a napokban sógorosai páholták el egymást, mert mindkettőjükön alapos testi folytonosságok támadtak; miért is feljelentették a kis-czelli járásbiróságnak.

— **Elvetemült alkoholista.** Minden képzeletet fölülmul az az allatias elaljasodás, melynek fertőjében városunk egyik szegény, de becsületes polgárának fia, Hinterholtz Jóska fetreng. Kivetkőzve emberi valójából, a földig leiszsza magát. naponként fetreng a sárban Büntetőtörvényeink ugyan kihágásnak minősitik ez ocsmány bünt, azért járásunk főbirája már többször elzáratta — de hasztalan Ha apja valami bognármunkát elkészit, azt a Jóska erőszakkal hazaviszi, árát felveszi s igy szegény apját megcsalva, a pénzt a pálinkamérésben elpazarolja. Városbirónk figyelmét felhivjuk, hogy ez embert hajduival — mihelyt a pálinkás boltokban begyeskedik — fogassa és zárassa el. Ha már javitóintézetünk nincs, mert a „Uchátius" és „Manlicher" megemészti a nemzet minden jótékonyczélra adható garasát, hát ennél az elzüllött alkoholistánál alkalmazzunk olyan javitó-eszközt, minő rendelkezésünk alatt all — t. i. elzáratni

— **Halváleset** Sulyos csapás érte Szekeres István hosszupereszlegi urad. körendészt. Jenő fia, a sümegi all. reáliskola nagyreményekre jogositó jeles növendéke, f. hó 12 én elhalálozott. A szerencsétlen ifju életének késői fürdőzés általi meghülés vetett véget.

— **Lutrin nyert vőlegény.** A házasulandók már régen törik a fejsket, hogy mi módon kellene a nősüléssel együtt tényleg meg is házasodni. Ezt a nagy kérdést igen eredeti módon fejtette meg egy fiatal professzor Hadjatschban, Oroszország Poltavai kormányzóságában. Kihirdette, hogy nősülni óhajt s azé lesz, aki a szó szoros értelmében megnyeri. Lutrit rendez ugyanis egyrubeles sorsjegyekkel, mely lutrinak az ő személye lesz a nyereménytárgya A huzást akkor tartja meg, ha egy házra váló sorsjegyet eladott. S a leleményes professzor ehhez a stikilijéhez állitólag a hatósági engedélyt is kieszközölte. Bizonyara követendő példa volna, ha előre meg volna irva, hogy a szerencés nyerővel nem jár-e szerencsétlenül az ember

— **A tüdővész Magyarországon.** A belügyminisztérium közegészségügyi-osztálya jelentést állitott össze a tüdővész allásáról Magyarországon. E szerint Magyarországon — Fiumével együtt — julius hónapban, tehat egy hónap alatt 4122-en haltak meg tüdővészben, amely szám az összes fertőző betegségekben elhaltak számát kétszeresen fölülmulja. A szomoru lajstromban legelől all a Duna-Tisza köze 853 halalozással, amelyből Budapestre 228 halálozas esik. Legkevesebb az áldozat a Tiszán innen (432) A megyék közül legsulyosabbak a viszonyok Pestmegyében, a hol, Pestet nem számitva, 191-en haltak meg tüdővészben. Ezután következik Torontalmegye 150 el, Bacs-Bodrogmegye 118-al, Biharmegye 114 el, Vasmegye 105 és Nyitramegye 100 halálozassal. Legkevesebben haltak meg tüdővészben Turóczmegyében: 10 en.

— **Anyai örömök 84 éves korban** Páratlan eset történt az oroszországi Bolasev faluban. Egy nyolczvannégy éves öreg asszonynak két kis leánya született; az egyik kis leány meghalt, a másik pedig „a körülményekhez képest" jól érzi magát a mamával együtt. Némileg furcsává teszi ezt a kis hirt az a körülmény, hogy a nem tulságosan fiatal mama — özvegy asszony.

— **Az idei önkéntesek** figyelmébe ajánljuk a legjobb hirnevü Blum és Társa egyenruházati intézetét, (Budapest, IV. Sütő-utcza 2) melyet Blum Lajos a czég agilis tulajdonosa óriásilag kibővitett, ugy hogy modern berendezése, felszerelése, raktára, a legmesszebbmenő és legkényesebb igényeket is kielégiti. Ezen elsőrangu intézetből kikerülő egyenruhák nemcsak mesteri szabásuak, izlésesek, kifogástalan kiállitásuak, hanem a szószoros értelmében a testre öntötteknek látszanak. Hogy a bizalmat ezen intézet mennyire megérdemli, tanusitja az is, hogy az összes katonai körökben leginkább kedvelik és hogy a szerb király, valamint József főherczeg udvari szállitóikká tették e czéget.

Vérgyógyászat. (Haemopatia) A fővárosban és az ország minden részében nagyban terjed és kiváló elismerésre tesz szert ezen uj gyógymód, mely hosszadalmas és sulyos betegségeket, természetes és a legegyszerübb segédeszközök igénybevételével legrövidebb idő alatt képes helyre hozni. Ezen gyógymód feltalálója és egyedüli képviselője dr. Kovács J. egyet. orvostudor e napokban tért vissza Svéd- és Németországban tett ujabb tanulmányutjáról és megkezdte rendelését intézetében (Budapest, Váczi körut 18. sz a.), melyet tömegesen keresnek fel miagazok, akik ideg-, szív-, gyomor-, bél- és vesebajban, továbbá asthma-, köszvény-, vér- és bőrbántalmakban szenvednek.

Hetivásár.

(Saját tudósitónktól.)

Kis-Czell, szept. 21.

Az esős időjárás elég élénknek igérkező hetivásárunkat igen megrongálta; daczára annak s hogy éppen e napon volt a sághi országos vásár mégis meglehetős volt a gabna és egyébb élelmi czikkek forgalma. A hozatal közepes volt. A gabnaárak a következők:

Buza	8·10—8·20
Rozs	6·10—6.20
Arpa	6·05—6·10
Zab	5 —5·10

Budapesti gabnatőzsde.

(Saját tudósitónktól.)

Budapest, szept. 22.

A piaczok üzletmenetét illetőleg csendes a hangulat, a forgalom korlátolt és az árak nagyobbára változatlanok.

Buza 7—8 krral drágább.
Rozs 6 30—6 45 frt.
Arpa 6.10—6.50 frt.
Zab 5 10—5 30 frt.
Tengeri 5.20 frt.

Egy 17 soros teljesen uj „Hungária" sorvető gép igen jutányos áron eladó. Megtekinthető Rosenheim Ferencz lakatos-mesternél K.-Czellben.

CSARNOK.

Kisvárosi szórakozás.

Manapság mindenki az élet gyönyöreit módja és tehetsége szerint változékony kitartással iparkodik élvezhetővé tenni. Igy van ez a tarsadalom minden rétegében, de hogy is lehetne ez másképen, hiszen a mai kor a fölvilágosodás szikráját hinté el mindenüvé, a szemkápráztató palota lakóitól az utolsó lény kunyhójáig, hol az életnek megédesitése és annak élvezhetése után sóhajt mindenki.

A gazdag, ki csekély fáradság és jó anyagi létének röpke gondolataiból termő ezer és ezer féle szórakozásai támadnak, könnyü szerrel tudja birtokába keritni, bár ha annak élvezete az ezt megelőző számtalan sok más jelentékeny mulattató és élvezhető szórakozásaiból kifolyólag ujdonságot már előtte nem is képez. De kisvárosi ember, ki anyagi jóléte mellett is szükebb társaság élvezetére van szorulva, némi teendői és az életfentartásához szükséglendő számitásai nem engedik meg számtalan esetben, hogy illetőségi körén kivül nyujtson magának oly szórakozást mely életét édesebbé tehetné. Ha vesszük a szükebb viszonyok között élő kisvárosi művelt elemet, nem egyszer tapasztaljuk azoknak napi rendes munka-

körén kivüli végtelen unatkozásukat, mert azon tér és kör, melyben magának kifaradt szellemének szórakozást szerezhetne, nincs meg és így vagy a korcsma alkohol levegőjének élvezetére, vagy pedig a 32 levelü bibliának ajtatoskodó képpel való firgatására van kárhoztatva.

De nézzük csak azokat, kiknek az alkohol illatja a szag-idegrendszernek végtelen bosszusigára és, a gyakran előforduló tüszentésekuek, előre jelzett taghártyásos gyuladásából kifolyó vörös orrának tükörből látható iziéstelen alakiságából csak bosszuságot és elkeseredést szül, mittévők legyenek ezek? Futtatást rendeznek, mert kisvárosban legtöbb helyen van egy vagy két olyan nyilvanos helyiség, hol a fiatalság éleintén csekély anyagi áldozatok mellett szép mondásaik és felszelgésük által üres idejüket élvezve eltöltik. Vegyük tekintetbe ezen nyilvanos helyek azon feldiszitett részét, melyben a tükörüveg visszasugázó alakjainak virágcsokrok által környezett bájos angyala ül, ki kecsegtető mosolya és hamis pillantásai által kiprositott ajkáról elrepülő kellemes hangjai mint villámszikra futja át a körülötte szépelgő fiatalságot és néha közé vegyülő egy-két éltesebb, kitanult, agg harezost, kik feszelgésük, kipödrött bajuszuk, izléses nyakkendőik és mas csinosabb öltözésük által akarják egymást tulliczitálni, mindaddig, mig egy felpuffadt oldalzsebü izléstelen öltözetü alak kérges abrázattal elő nem tolta

A bájos »angyal« ennek láttára hamis kacsintgatásai bizalmas mosolylyá változtak mi az idegenben férfiui bátorságát mindinkább növelve, a körülötte álló, ügyesen gesztikuláló fiatalságot elszelelésre kényszeritette. A szórakozás kielégitő volt, mert itt szépelgés, szépmondások ez ideig pénzbe nem kerültek. Igaz, hogy ez első bemutatásra nem meglepő, de tekintsünk a másodikra, hol az édesitő italok, pezsgők, grockok, puncsok, pancsok névszerinti elősorolásával kezdődik a társalgás

Ez már egy kissé untató, mert ez elójátéka azon darabnak melyet muzsikaszó nélkül kell végig lejteni, vagy idő előtt meglépni. De mitévők legyenek azok, kiknek czüstbe játszó, vagy hátra csuszott hajfürtjei imponáló képességgel már nem birnak, sem a szőlő nedvének élvezete változást napi egyformaságuknak nem kölcsönöz? Ezeknek az élet fantáziaját csakis Thália papjai képesek némileg pótolni, kik a messze vidékről jö t szobaczicusok és egyéb jó hirnévnek örvendező üzleti hölgyekből és kipróbált férfiakból összetoborzott kezelőművészekből állanak, kiknek jól betanult darabjai, mint a »Falu rossza«, »Kintornás család«, »A vén bakancsos« és más egyéb mulattató népszinmüvei füszerezik az élet keserüségeit. A dekoráczió látványossága sem maradhat emlités nélkül, mert a kulisszák bevont falai és valamely csődtömeg raktárból szerzett, különféle izléssel párosült szines téli nagykendők összeállításából képezett kordinának első látására tisztában van a néző közönség annak hátamögött előadandó szindarabok müvészi kiviteléről, nemkülönben az ének és az ezt kisérő jó hirnévnek örvendező helyi zenekar csenő hurjainak lelket öntő élvezetéről, mely darabok lezajlását követő tapsviharok és kritikába vegyült nézőközönség napokig tartó különféle felfogásu birálatát adjak meg az egyhanguságnak némi változékonyságát.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

T—l. G—r. K.-Sat-Máston. Mint legutóbbi levelében irja, csak hallomás után vetette papirra a közölt levelet ami nem csekély kellemetlenséget okozott nekünk és éppen nem dicséretes világot vet az ön megbizhatóságára, miután lev lének minden sora alapos czáfolatát konstatálhattuk. — Ez ügyről különben lapunk más helyén — amint látja — bővebben foglalkozunk.

S. E. Körös-Krizevac. A tisztelet példányt állandóan fogjuk küldeni. A küldött közlemények beváltak. Alkalom adtán sorra jönnek. Sziveskedjék az ottani társadalmi állapotokról, esemenyekről is időnkint bennünket tudósitani. Üdvözlet!

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1899. május 1-töl.

Bpest k. p. Győr – Fehring – Grác i vonal Szombathely – Grácz felé:

Indul: Kis-Czellből:

Személyv.	regg. 4·32 p.	Gyorsv.	este 6·0 p.
„	d. u. 1·54 „	Vegyesv.	„ 8·49 „

Győr – Budapest felé.

Indul: Kis-Czellből:

Vegyesv.	regg. 4·36 p.	Személyv.	d. u. 2·15 p.
Gyorsv.	d. e. 10.01 „	„	este 12·24 „

Kis-Czell – Pápa

(Szerda és péntek kivételével naponta.)

Indul személyvonat este . . . . . 6·40 p.

Kis-Czell—Szombathely.

(Minden kedden és pénteken közlekedik.)

Indul: Kis-Czellből:	Érkezik: Kis-Czellbe:
Vegyesv. regg. 6·15 p.	Vegyesv. d. u. 5·46 p.

Kis Czell – Csáktornya.

Indul: Kis-Czellből:	Érkezik: Kis-Czellbe:
Vegyesv. regg. 4·50 p.	Személyv. d. e. 9·07 p.
„ d. u. 2·05 „	Vegyesv. d. u. 12·51 „
Személyv. este 6·10 „	„ este 8·45 „

Kis-Czell – Székesfehérvár.

Indul: Kis-Czellből:	Érkezik: Kis-Czellbe:
Vegyesv. regg. 4·29 p.	Személyv. d. u. 1·14 p.
Személyv. d. u. 2·20 „	Vegyesv. d. u. 5·41 „

Kis-Czell – Pándorf.

Indul: Kis-Czellből:	Érkezik: Kis-Czellbe:
Személyv. regg. 5·15 p.	Személyv. d. e. 9·45 p.
Vegyesv. d. u. 2·21 „	Vegyesv. este 8·39 „

Köszönetnyilvánitás.

Ő Fensége Salvator Lajos főherczeg udvarmesteri hivatala.

Átirat ennek A-betüjére.

Ő cs. és kir. Fensége Salvator Lajos főherczeg rendkivül meg van elégedve az asbestalappal bélelt cipőkkel. Ő Fensége hosszabb gyalog kirándulásai alkalmával a cipőket is azonnal, hogy lábai nem fáradtak ugy el, mint más kényelmes cipőkben. Kéréseik egy pár vadászcipőt, hogy annak a minőségére, készitésének módját a legelőbbiekben ugyanannak a cipőnek a szabásánál a szabásban kiküldjék ide.

Hiszik, hogy a vadászcipők éppoly jók lesznek és époly megelelők, a mint megfelelők voltak a szánonczok.

Zágráb, 1898. jul. 8. KRAHL, hkapitány

Magyarország volt miniszterelnöke, a közjegyzőtársulat bro-ág elnöke a következőket irja:

Tisztelt Doktor ur!

Az asbestbélelt cipők kitünőségének bizonyultak, szivárdan és pontosan; megegyezik minden igényem, ugy hogy — azt hiszem — lábbajom semmi tovabbi orvoslást nem igényel.

Sárres tanácsok kórházban.

Dánvon, 1897. évi szept. 17. tisztelő híve

Wekerle Sándor.

Ne viseljünk lábbelit a dr. Hógyes-féle szab. Asbestbélelhöles nélkül!

Óvjuk lábainkat nelvességtől, megfüldástól és izzadástól.

Nincs többé lábfájás!

Sem tyúkszem, sem izzadós láb, sem bőrkeménye-dés, sem lábbélszag, sem lábfáj.

Rövid idő multa után megkímnyeghöl a járóan annak, ki cipőjét dr. Hógyes-féle, az egész világon ismert asbestbélelésű lábbélével látja el.

Kaptárvastagságu 1 frt 20 kr., egyszerű 60 kr. hónaptól 40 kr. gyermekeknek fele.

Az asbestalpbélés kitünő-ége legjobban bizonyítja, hogy a cs. és kir. kincstár 22.500 párat vásárlitszott.

Szétküldés vagy utánvétel vagy a pénz előlegos beküldése mellett. Felvilágosítások, prospectusok és kimutatásfizetési feltételek ingyen.

Viszonteladóknak megfelelő árengedmény.

Asbestáru-gyár belső-utcza 15.

BUDAPEST, Szív-utcza 15.

A „KORONA“ vendéglő átellenében.

Molnár Lajos

órás és ékszerész Kis Czell.

A „KORONA“ vendéglő átellenében.

Ajánlja dusan felszerelt raktárát mindennemü arany, ezüst, ékszeráru és órákban. Vesz és becserél régi aranyat, ezüstöt és ékszereket a legmagasabb árak mellett. Készit minden e szakmába vágó czikkeket.

Minden e szakmába vágó javitásokért, melyek *rövid idő alatt pontosan teljesitetnek* 1 évi, uj órákért 2 évi jótállás nyujtatik.

Legolcsóbb bevásárlási forrás!

„Somlyóvidéki Hirlap“ „Kis Czell és Vidéke“

„Vörösmarty“-könyvnyomdája Devecser,

A modern tekinta minden kellékével felszerelt nagy-zabá n nyomdánk elvállal mindennemü nyomtatványok pontos és diszes kiállitást, u m.

könyveket, hirlapokat, kereskedelmi nyomtatványokat, röpiratokat

Meghivókat, köszönleveleket, gyászjelentéseket névjegyeket s'b. s'b.

Minden néven nevezendő nyomdai munkákat diszesen és izlésesen a legolcsóbb áron állitja ki.

Megrendeléseket elfogad:

a „Kis-Czell és Vidéke“ kiadóhivatala Kis-Czell

Gyarmaty-tér 76. Géfin-féle ház.

Nyomatott a kiadó „Vörösmarty“-könyvnyomda és hirlapkiadó vállalat gyorssajtóján Devecserben, 1899.